

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תתנ

ערב חג הסוכות ה'תשע"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וק"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה

מסור ונתון לעשות צדקה וחסד

בעל מעשים ומרץ ורב פעלים

הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה

בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד

שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש

ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"

לקרב את היהודים עולי רוסיא לאביהם שבשמים

ולהכניסם בבריתו של אאע"ה

המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון

הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים

ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'

השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך

ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש

זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה

נפטר בשם טוב

כ"א תמוז ה'תשס"ז

ת' נ' צ' ב' ה'

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ב"ר יוסף ארי' לייב ז"ל חוב' פאולין רות ב"ר יצחק עיה
ולע"ר יוסף ארי' לייב ב"ר משה באר חוב' סרת חשא ב"ר נטע אורי עיה ולע"ר מאיר ב"ר צבי עיה שנאל
והקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

בעקבתא דמשיחא יוצאים להתקפה! / משיחת שמחת בית השואבה היחש"י

7 זמן הגאולה

כאשר ישאלו את שומרי השכונה מה החדשות... / הזמן הנכחי באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

וכי איך יודע שונדפס בעיחונים שמש"ח כבר בא? / הוראות למעשה בפועל

12 ניצוצות של משיח

מה לעשות כשנופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד... / קמענים קצרים ופתגמים בעניני גאולה

14 כתב יד קודש

צריכה להיות יגיעה ועבודה רבה בהזזה עצמית / צילום מיוחד מכת"ק כ"ק אדיש מה"ם

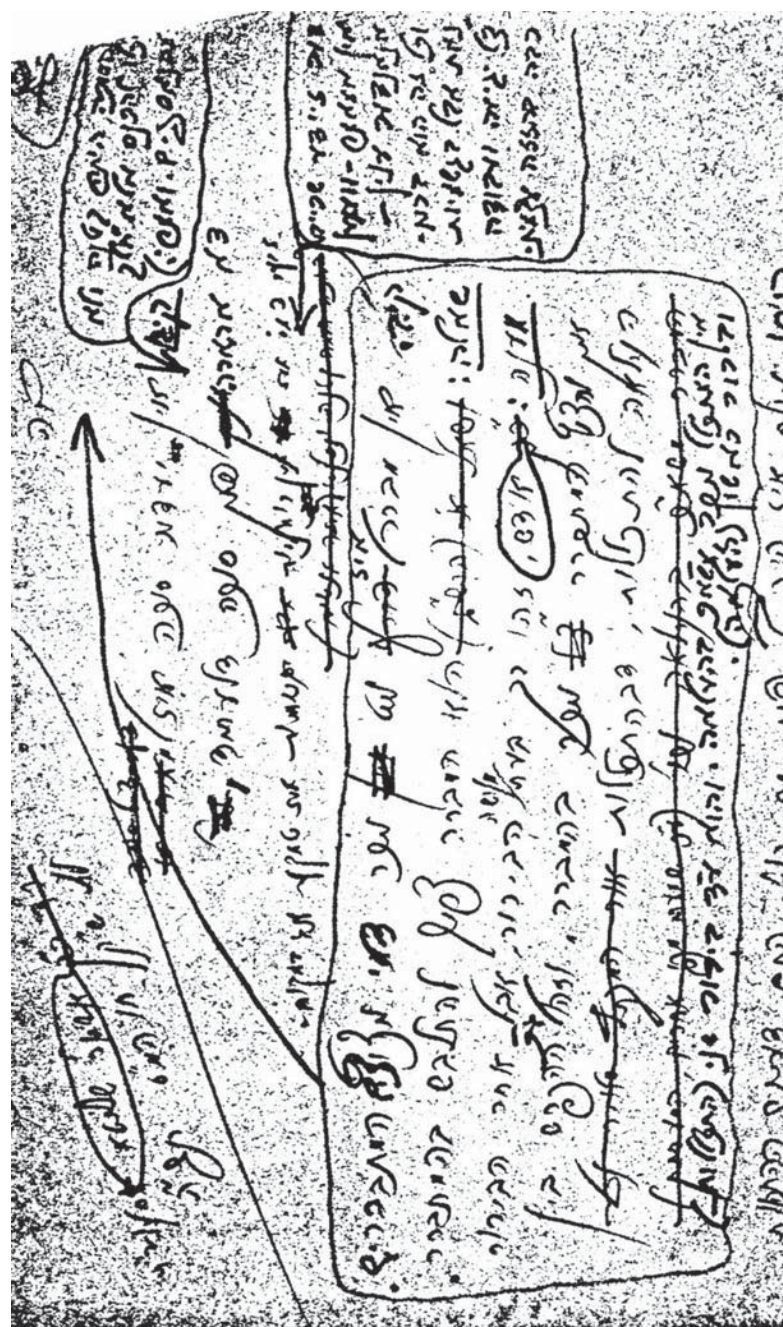
ליזכות

הרה"ת ר' מנחם מענדל הלוי ז"ל וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הרה"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש"י לאבקובסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחווה מוסיא שיחיו שגלוב

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 347-675-5771
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': 03) 960-0667 • פקס: 03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

הקונטרס מוקדש לזכות החייל בצ"ה שמואל בן רעות ש"י - ליום הולדתו בט"ו תשרי

צריכה להיות יגיעה ועבודה רבה בהזזה עצמית

לרגל חג הסוכות הבאנו צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א על שיחת כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע בליל ש"ק חוהמ"ס ה'תש"ה בסוכה (נדפסה בסה"ש תש"ה ע' 45 בשפת האידיש)

פענוח הצילום (התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכת"ק הודגשו):

קיב. אין מברר איז ניט ניכר די [= במברר אין ניכר ה]ניצוצים המתבררים. **שאלה:** הלא המברר צריך להתלבש בהמתברר.

מענה: זהו רק בעת מעשה הבירור, אבל אחר הבירור אין הניצוץ המתברר ניכר בהמברר. וזהו ג"כ ההפרש בין העלאה להתכללות, דבהתכללות אין המתכלל ניכר, משא"כ בהעלאה. והוא ע"ד בירור שני (התכללות) ובירור ראשון (העלאה).

קיג. (הסוכה היתה קטנה ולא יכלו להכנס אלא חלק מהנאספים. ואמר):

אין יעדע סוכה איז דא א הארה פון סוכה דלעתיד, אָבער דאָס איז אין רוחניות, בגשמיות איז טאָקע ענג במקום [= בכל סוכה ישנה הארה מהסוכה דלעתיד, אך זהו ברוחניות, בגשמיות אכן צר המקום].

דער זיידע שרייבט אין א מאמר – וועגען אנאנדער ענין [= הסבא (כ"ק אאזמו"ר הרה"ק) כותב במאמר – בנוגע לענין אחר] – וכל זה הוא ברוחניות אבל בגשמיות צ"ל יגיעה ועבודה רבה בהזזה עצמית.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומזוזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקיים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלמה

בעקבתא דמשיחא יוצאים להתקפה!

מוכרחים לצאת במלחמת תנופה - להכנס אל הצד שכנגד, ושמה להביא את ה"נר מצוה ותורה אור" פעם אחר פעם • ישנה שיטה בדוקה ומנוסה - "נערים פני זקנים ילבינו": לא להתחשב בשיטה שהיתה נהוגה עד עתה, שהיו סגורים בד' אמות ועליהם הגנו, אלא צריך להיות "בת קמה באמה וכלה בחמותה" • יש לדעת שהצעיר יהי' לאלף, שלא יעשו שום חשבונות כמה חיילים יש להם וכמה חיילים יש לשונא, ושלא יעשו חשבון של טכסיסי המלחמה כפי שהי' פעם במלחמת הגנה, אלא צריך לזרוק את עצמו במלחמת תנופה עם מסירות נפש, ואזי מובטחים שדין נצח • משיחת אור ליום ג' דחול-המועד סוכות, שמחת בית השואבה ה'תשי"ז - בלתי מוגה תרגום חפשי ללה"ק, ע"פ סרט ההקלטה - בעריכת מערכת "יחי המלך"

חלש, זמן טוב יותר וזמן גרוע יותר. אזי כאשר השונא מתקיף, הוא בוחר לעצמו את הזמן הכי טוב עבורו ואת הצד החזק שלו, ואצל האויב הוא בוחר את הצד החלש, "הנחשלים אחריו". משא"כ כאשר יוצאים במלחמת תנופה, אזי אפשר לבחור בעצמו את הצד החזק ואצל השונא את הצד החלש.

(ב) בכל מלחמה - גם כזו שמסתיימת בנצחון - מוכרחים להפסיד משהו, המתעסק עם מנוול מתנוול כמותו, שהרי בשעת המלחמה אי אפשר להמשיך בהנהגת המדינה

א. בהסדר שלפיו מתנהלת מלחמה, ישנם שתי שיטות. שיטה אחת: לא לתקוף לבד את השונא, אלא רק כאשר השונא תוקף, אז מנהלים איתו מלחמה כדי להתגונן. שיטה זו נקראת "מלחמת הגנה". השיטה השני': לא לחכות עד שהשונא יתקיף, אלא מקדימים את הדרך ותוקפים את השונא. ושיטה זו נקראת "מלחמת תנופה".

מעלתה של מלחמת תנופה על מלחמת הגנה מתבטאת בשני ענינים:

(א) אצל כל אחד הרי ישנו צד חזק וצד

האויב (בנמשל)?

– ע"פ רוב בשעת מלחמה ישנם ענינים שמתירים לעצמם. וישנם הטוענים שבאם ילכו בשעת מלחמה בכל חומר הדין הצד השני לא יכנע, משא"כ כאשר יוותרו במקצת – אזי אמנם יוותרו על הטפל, אבל ירוויחו וינחלו נצחון בעיקר.

[ובענינו: ע"פ פשט הפירוש לוותר במקצת הוא – שמתחילים לעשות פשרות בענינים של שו"ע, ומוצאים ע"כ תירוצים והיתרים שונים: שענין זה אינו אלא חומרא דרבנן, וענין זה הוא רק איסור דרבנן, ובמילא, מפני תיקון העולם ומפני פקוח נפשות מישראל צריך לוותר על כך לפי שעה. וכך הולכים מפשרה אחת לפשרה שני' ושלישית ומפסידיים ענין אחר ענין ומקום אחר מקום.

אך כאשר תוקפים בשטח האויב, דהיינו, שיוצאים ואומרים אשר הנהגה בתומ"צ כפי שהיתה עד עתה אינה מספקת ויש להוסיף עלי', ושהסביבה של שומר תומ"צ צריכה להיות גדולה יותר, רחבה יותר ועמוקה יותר ("גרעסער ברייטער און טיפער"), אזי במילא ישנם אז שני המעלות יחד: א) יכולים לבחור את הזמן המתאים ביותר עבורו והענינים הטובים עבורו. ב) זה מתנהל ללא פשרות, אלא להיפך – באופן של הוספה בעניני התומ"צ.

ג. עד עכשיו הי' הסדר, שבעונותינו הרבים ישבו החרדים בד' אמות הפרטיים, וכאשר השונא הפתיע בהתקפה ונתחדשה צרה שרוצים לקחת ילד לתרבות לא טובה, אזי היו עורכים אסיפות דחופות (כפי שזה נקרא כאן – "עמערג'נסי-מיטינג") ומתחילים לומר סברות, וע"פ רוב סברות ד"איפכא מסתברא". אבל בינתיים – א) הפסידו כל פעם נפשות רבות, עשרות ואלפים עברו לצד השמאל. ב) הפסידו ג"כ ענינים רבים, עד

כבזמנים רגילים, ובמילא מוכרח להיות חורבן בענינים מסויימים. וגם בזה ישנו חילוק בין מלחמת הגנה למלחמת תנופה: כאשר השונא תוקף בפתאומיות, העבודה הרגילה מוכרחת להעצר, גם עבודות חיוניות, אך כאשר יוצאים לבד במלחמת תנופה אזי מכתבים את סדר היום: שרק כאשר הדברים השייכים לעניני שלום מובטחים אז יוצאים למלחמה, ושהמלחמה תתנהל בשטח האויב שאז גם ההרס שישנו הוא בעניני האויב ולא בעניניו של מנהל המלחמה.

ב. וככל הדברים האלה וככל החזיון הזה הוא בהנמשל:

הרי ישנה המלחמה של היצר הטוב עם היצר הרע, וכך גם המלחמה של היהודים שומרי תורה ומצוות עם היהודים שעדיין אינם שומרי תורה ומצוות. וכמו שאומר הרמב"ם שמלך המשיח "יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה כו"² – ללמוד תורה ולשמור מצוות, זאת-אומרת שבדרכי נועם ובדרכי התורה יש ללחום שכל בני ישראל ילמדו תורה וישמרו מצוות.

ומלחמה זו יכולה להיות בשני האופנים הנ"ל:

אופן א': שכל הזמן יושבים בבית רגועים, ורק כאשר השונא ניגש למלחמה ורוצה לשבות נפשות, אזי מקימים רעש ("א געוואלד"), עושים אסיפות בישוב הדעת, ובמדה מסויימת מצילים נפשות רבות מידי השונא.

אופן ב': לא מחכים עד שהשונא יתקוף, אלא להיפך, ניגשים אל השונא ונלחמים אותו בשטח שלו, תופסים עוד יהודי ועוד יהודי, ומכניסים אותם לעדת בני ישראל השומרים תורה ומצוות.

מהי הכוונה להעביר את המלחמה לשטח

(2) הלכות מלכים פי"א ה"ד.

תיכף ומיד יבוא משיח צדקנו ויתגלה כאן

בפשטות – שתיכף ומיד יבוא משיח צדקנו ויתגלה כאן, בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהם הי' במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, בהם התפלל ולמד, ובהם הכריז "לאלתר לגאולה".

וכן תהי' לנו – "לאלתר" ממש, ובפרט שמאז ההכרזה "לאלתר לגאולה" חלפו כבר עשיריות שנים, ומאז, ניתוסף ריבוי עצום בעניני התומ"צ, הרי בודאי שכבר הגיע הזמן לגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, לאלתר ממש, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

ההוספה בצניעות נשי ובנות ישראל מזרזת עוד יותר את הגאולה

ובימינו אלה (בדור הכי אחרון, ובפרט בשנה האחרונה) ניתוסף דבר נפלא בנוגע לענין הצניעות – כפי שרואים בגלוי דבר הבולט שלאחרונה ניתוסף צניעות בהלבושים דנשי ובנות ישראל, שהלבושים הם באופן שאינו בולט ואינו מגרה ופועל היפך הצניעות בנוגע למחשבה דהאנשים (הבעל או האח), אלא אדרבה, באופן המדגיש ש"כל כבודה בת מלך פנימה".

וע"פ המבואר בכתבי האריז"ל שדורנו זה הוא גלגול של הדור שיצאו ממצרים, ולכן, כשם ש"בשכר נשים צדקניות שהיו באותו הדור נגאלו ישראל ממצרים", כך תהי' הגאולה מגלות זה האחרון בשכר נשים צדקניות שבדורנו – מובן, שההוספה בהצניעות דנשי ובנות ישראל בזמן האחרון, ממהרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית השלימה, שאז יהי' "עולם חדש", "שמים חדשים וארץ חדשה", ו"תורה חדשה מאתי תצא".

(מקונטרס מעייני הישועה - ה'תנש"א)

המדור "זמן הגאולה" מוקדש לזכות

ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטה שיחי וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחי

גינזבורג

ולזכות זקניהם: מרת עלקה תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטה תחי' בת נחה

לברכה והצלחה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש

מה לעשות כשנופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד...

גם לאחר ששמח ורוקד בשמחת בית השואבה משך זמן ארוך עד שרגליו עייפות כבר מרוב הריקוד וידי עייפות ממחיאיות-כפים, ונופלת לו מחשבה להפסיק לרקוד, או שמישהו מעיר לו שהגיע הזן להפסיק לרקוד – הרי, לא זו בלבד שאינו נותן שיבלבלו מהשמחה, אלא אדרבה, שסוחף בהשמחה גם את (הדבר ועאכו"כ) האדם המבלבל, באמרו: "הער זיק איין", הנך נקרא "אדם", ע"ש אדמה לעליון, שהוא למעלה מכל מדידה והגבלה, וכיון שכן, עליך לצאת מהמדידה וההגבלה שלך, ולשמוח בשמחת בית השואבה באופן שלמעלה ממדידה והגבלה!...

ועד כדי כך, ש"יעיד עליו יודע תעלומות" (כהלשון הידוע) שהשמחה שלו היא שמחה אמיתית באופן של עליו והוספה מיום ליום.

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"ב)

איך לצאת מהגלות מהר יותר

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכתב, אמרה מסביו – הרבי מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר ללכת מלמטה צריכים לעבור מלמעלה ואני אומר שצריכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתחילה אריבער").

גלות מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזור שילכו בצד השני, בשמחה, ויצאו בריקוד מהגלות בקרוב בימינו ממש, וכשזה יהי' בשמחה ובריקוד, זה יהי' מהר יותר.

(תרגום חפשי משיחת שמחת ביה"ש ה'תשי"ד - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו בפשטות

הנהגת כאו"א באופן ד"ואתהלכה ברחבה", ובל' הנשיא - "מלכתחילה אריבער", ממחרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלה מכל חשבונות, אזי אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא דבר שמגיע לו, בפשטות, ועד שאינו צריך לתבוע, אלא תיכף ומיד ממש, כרגע ממש - אפילו ללא עיכוב של "כהרף עין", כיון שסיימו כבר גם את עבודת "צחצוח הכפתורים" - יוצאים מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ח - בלתי מוגה)

תוכחה – שהנערים לא יצייתו ויעשו הפוך מציווי ההורים.

אמנם, מאחר ואנו יודעים שטמון כאן ענין של ברכה, ודאי שביכולתנו לנצל הנהגה זו באופן של קדושה. ומכיון שזה נאמר בלשון נסתר, הרי זה סימן שזו הנהגה מופלאה, אשר על ידה ניתן להצליח הרבה יותר מכפי שהצליחה ההנהגה עד עתה.

ה. וזוהי ההנהגה שצריכה להיות בימינו אלה: למרות שחלק גדול מאבותינו ואבות אבותינו לא התעסקו במלחמת תנופה, אלא הסתפקו בכך שישבו, למדו, התפללו וקיימו מצוות, וכך נהגו עם בני ביתם, ורק כאשר נחתה עליהם לפתע צרה, ר"ל, שילד יצא לתרבות לא טובה, אזי חיפשו עצות כיצד להצילו –

הנה עתה צריך להיות נערים פני זקנים ילבינו", שהנערים (בכח) ילכו בשיטה הפוכה: שאת עצמו ואת בני ביתו "לית מאן דפליג" שצריך לשמור, אך אין די בשמירה זו כדי "לתקן עולם במלכות שד-י"⁶, אלא כדי להבטיח זאת מוכרחים לצאת במלחמת תנופה – להכנס אל הצד שכנגד, אל הצעירים, הקטנים והגדולים, ושמה להביא את ה"נר מצוה ותורה אור"⁷ פעם אחר פעם.

ובאם לא מצליחים בפעם הראשונה – אין להתפעל מכך, שהרי אין בכך כל פלא מדוע אינו מצליח בידעו שהוא איננו חייל טוב וללא כלי מלחמה טובים, מכיון שבתוכו פנימה נמצא היצה"ר המונע בעדו ללחום בכל המרץ.

אמנם התרופה והעצה לזה הם: לא לסגת אחור וללכת חזרה, אלא להיפך, ללכת עם יותר מסירות נפש ויותר כח ומרץ, ואז אפילו מתי מספר עם כלי מלחמה גרועים, יכולים

שענינים כאלו שבעבר לא נכנסו כלל בגבול ישראל, כלומר, שלא הי' שייך שאותם העושים ענינים כאלו יכוננו בשם שומרי תומ"צ במילואה, היום הם נקראים צדיקים ממש! ויש לזה מקום, מכיון שהם עוברים נסיונות קשים, גדולים בהרבה מהנסיונות שהיו בדורות הקודמים, בענינים קטנים או בדברים שבדוגמת אלו, ו"לפום צערא אגרא"³.

וראו בפועל שבהליכה עם שיטה זו דמלחמת הגנה – לשבת ולהמתין עד שלצד שכנגד תיפול סברא חדשה מה עוד עליו לכבוש, ואז לטכס עצה כיצד להדוף זאת – אזי ראשית, אף פעם לא הצליחו להדוף את ההתקפה במילואה ותמיד הפסידו משהו, ומה עוד שהיו מקרים שלא ניצחו כלל.

ועאכו"כ שהיו עשירות ואלפים מישראל שנשארו בגין כך בצד השמאל, מאחר שלא התעסקו בזה באופן דמלחמת תנופה, כי אם רק באופן דמלחמת הגנה, וגם זאת רק בחצי השעה האחרונה כשהשונא התקיף.

ד. בזמן ד"עקבתא דמשיחא" ישנם בעולם מהפכות רבות. ואם כך הוא בצד דלעומת-זה, עאכו"כ שיש לנצל את התנועה של המהפכות לקדושה.

ישנה אמרה מאדמו"ר הזקן⁴ (בעל התניא והשו"ע), שכל התוכחות והקללות הכתובים בתורה הם בעצם ענין של ברכות, אלא שזה נכתב בלשון נסתר כדי שלא יתפסו את גודל הברכה הניתנת בזה.

והנה, אחד מהסימנים של עקבתא דמשיחא הוא "נערים פני זקנים ילבינו בת קמה באמה וכלה בחמותה"⁵.

לפי הפירוש הפשוט בזה מדובר בענין של

(3) אבות ספ"ה.

(4) ראה לקו"ת בחוקותי מח, א. אוה"ת תבוא ע' תרצב ואילך.

(5) סנהדרין צז, א.

(6) וראה גם רמב"ם הל' מלך המשיח ספי"א: ויתקן את העולם כולו כו'.

(7) משלי ו, כג.

לפעול יותר מאשר צבא גדול המצוייד בכלי מלחמה טובים אבל ללא החיות והמסירות-נפש הדרושים.

ו. וזהו הסימן של עקבתא דמשיחא, שאזי – כמובא בסימנים הקודמים – "מלכות תהפך למינות ופני הדור כפני הכלב"⁸, וכל הסימנים שהגמ' מונה שם.

ולכאו' יכול יהודי לתמוה: אם בדורות הקודמים, שאז היו נשמות גבוהות ויהודים גבוהים, ובכל-זאת הגיעו סוף-כל-סוף למצב הזה, כיצד יכולים לצפות מאיתנו היום שלא זו בלבד שלא נחריף את המצב, אלא עוד נתקן אותו וגם נחזור בתשובה, עד שסוכ"ס "יעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך כו"⁹?

והמענה על כך, ישנה לזה שיטה בדוקה ומנוסה – "נערים פני זקנים ילבינו": לא להתחשב בשיטה שהיתה נהוגה עד עתה, שהיו סגורים בד' אמות ועליהם הגנו, אלא צריך להיות "בת קמה באמה וכלה בחמותה" – לפעול על האמה והחמות שיהיו יותר דתיות מכפי שהן היו עד עתה, והבן יעשה את אביו, את סבו ואת זקניו לדתיים יותר, וכך יחליפו את כל השיטה, שבמקום מלחמת הגנה יעברו למלחמת תנופה.

ואז יהיו שני הדברים: לכל לראש יהיו בטוחים בשורות הפרטיות שהם ישארו בשלימות, ואח"כ בודאי יצליחו גם (במלחמה) מכיון שהם "צבאות ה'" ההולכים להלחם את מלחמת הוי' – "לתת נקמת הוי'¹⁰ – בצד שכנגד, ובודאי שבדרכי נועם ובדרכי התורה – סוף-כל-סוף ינצחו.

וכשם שישנו פרט נוסף באופן ניהול המלחמה, שכשרוצים להקל יותר מוצאים מבין שורות האויב עצמו אנשים שיעברו לצד

(8) סנהדרין שם.
(9) תפילת ר"ה ויוהכ"פ.

שלהם, כך גם בנמשל: כאשר [יחדרו] אל היהודי בנפשו פנימה ימצאו בו גופא את נקודת היהדות עם נקודת הנפש, והיא תלחם מבפנים והוא ילחם מבחוץ, ושניהם יחד יבטלו את ההעלם והסתר שבינתיים, עד שגם הוא עצמו יצעק – כפתגם אדמו"ר הזקן¹¹ – שהוא אינו רוצה ואינו יכול להתנתק מאלוקות, מכיון ש"שמע ישראל הוי' אלוקינו הוי' אחד"¹².

ז. וזהו העבודה של הצעירים בכלל ושל צעירי אגודת חב"ד בפרט:

צריכים לדעת שהצעיר יהי' לאלף¹³, שלא יעשו שום חשבונות כמה חיילים יש להם וכמה חיילים יש לשונא, ושלא יעשו חשבון של טכסיסי מלחמה כפי שהי' פעם במלחמת הגנה, אלא צריך לזרוק את עצמו ("יזך אריינווארפן") במלחמת תנופה עם מסירות נפש, ואזי מובטחים שידון נצח¹⁴ – שהאתרוג עם הלולב יצרפו אליהם את הערבה עם ההדס וכולם יחד יתנענעו לכל הד' רוחות, למעלה ולמטה, וימשיכו בכל הו' קצוות את ה"נר מצוה ותורה אור" – ומאור שבתורה – זוהי פנימיות התורה¹⁵.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א שאל אם כל הצעירים כבר אמרו "לחיים"¹⁶, והחל לנגן ניגון של שמחה].

(10) מטות לא, ג-ד.

(11) ראה היום יום – כה תמוז. ד"ה באתי לגני השי"ת (סה"מ באתי השי"ת ע"י 117, 115). ובכ"מ.

(12) ואתחנן ו, ד.

(13) ראה ישע"י ס, כב.

(14) ויק"ד פ"ל, יב.

(15) ראה ירושלמי חגיגה פ"א סה"ז ובקה"ע שם. וראה לקו"ש ח"ד ע' 1118 ואילך.

(16) לאחד הנוכחים אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א (בלה"ק): תשפיע גם על החברים ועל ה... שגם הם יהפכו לחסידים.

מגודל השמחה לא היתה אף אפשרות לישון

לחג הסוכות ישנה שייכות מיוחדת לגאולה, כיון שחג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את הוי"ט מתכווננים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכשם שהקב"ה הוציא את כל בני" ממצרים – כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בגאולה העשירית שתבוא תומ"י ממש – יוציא הקב"ה באופן ניסי "אראנו נפלאות", כאו"א מאתנו בתוך כלל ישראל מהגלות, באופן שאף יהודי אחד ויחיד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בנוגע לקיבוץ בני" מהגלות, ה"ז נעשה בנוגע לכאו"א בפרט – "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמוציאו יחד עם כל עניניו ("בכל מכל כל") מהגלות, "גזונטערהייט און פרייליכערהייט" בתכלית השלימות.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם ענני שמיא", מהר יותר מטיסה באוירון או נסיעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבני" הקטנים והגדולים לבית המקדש שברושלים עיר הקודש, "מקדש אדני-כוננו ידיך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביותר, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעזרה בביהמ"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן ש"לא טעמו טעם שינה", כיון שהיו כ"כ עסוקים בשמחת החג והמקדש, שלא הי' זמן לישון, ויתירה מזו, שלא היתה כלל סברא אצל מישהו ללכת לישון כיון שבכל רגע ורגע היו חדורים כ"כ בשמחה, שלא היתה אף אפשרות לישון.

וכפי שגם ילד רואה, שכשישנו מאורע משמח בחיי שחודר בכל מציאותו ("דורך און דורך") – אזי לא שייך שירדם! וכך הי' בביהמ"ק אצל כל בני" בחג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בביהמ"ק השלישי כל בני" שחיו בזמן ביהמ"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן ביהמ"ק השני, וכל בני" שחיו לפני בנין ביהמ"ק הראשון, וכן כל בני" שבכל זמן הגלות – ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת-אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה – שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במיוחד, ובפרט בחג הסוכות שהוא היו"ט השלישי, שהוא סיום וחותרם הג' רגלים, ולכן גם הוזכר בתורה ג' פעמים ענין השמחה בקשר לחג הסוכות דוקא, שזה מראה שהשמחה צריכה להיות כערך ג' פעמים.

(משיחת יום ד' דחגה"ס ל"צבאות השם ה'תשנ"ב)

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים שמשיח כבר בא?

. . ויש להוסיף ענין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנה זו – שצריכה להיות מתוך שמחה הכי גדולה הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, **ששמחים ורוקדים לקבל פני משיח צדקנו!**

ופשוט, שאין להתבייש ח"ו לרקוד בגלוי, "לעיני כל ישראל", ועד לריקוד ברחוב לעיני כל באי עולם, לקבלת פני משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא משהו וישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישיבו לו: וכי אינך יודע שנדפס בעיתונים **שמשיח כבר בא**, ותיכף בא לכאורה מאתנו, מכס, בתוככי כלל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השלימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקומות כולם – שמביאים לכל המקומות את הבשורה הטובה והמשמחת ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלה:

כיון שבטוחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בני לשמחת בית השואבה שבביהמ"ק השלישי – מהו הצורך לדבר ולעורר ע"ד ההכנות לעריכת חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לארץ?

שאלה זו שאלו מכבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ו"עמדו הכן כולכם" לקבל פני משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברחבי תבל, בה בשעה שזוהי פעולה שדורשת **משך זמן ארוך** (לאחרי בוא השלוחים למקומות אלו), ובודאי **שלפנ"ז** יבוא כבר משיח צדקנו!?

והמענה על זה – בדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר – שבאופן כזה התנהגו בני (בהדרכתם של גדולי ונשיאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה השלימה בביאת המשיח באופן ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", "שיבוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"צ שהם לטווח ארוך, אשר, היסוד להנהגה זו למדים מהנהגת בני" בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחננו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימוהו בחנייתם למשך זמן ארוך.

ועד"ז בנדו"ד, שעושים כל ההכנות הדרושות לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בני" שמחת בית השואבה בביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ האזינו, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

כאשר ישאלו את שוטרי השכונה מה החדשות...

ויה"ר שמהדיבור בכל זה נבוא תיכף להקים בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בלילה זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בני" את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"עונים הגיע זמן גאולתכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלוי גם לעיני כל אומות העולם, כידוע הפתגם שיכתבו ב"עיתונים" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירסום ב"עיתונים" יפרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"רדיו", שבו מפרסמים **ברגע כמימרא** כל ה"חדשות" שמתרחשים ברחבי העולם, ועאכו"כ ה"חדשות" בענין הכי עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינם-יהודים), שמסתובבים בשכונה זו לשמור על בני" מה הם ה"חדשות" שסיפרו ב"רדיו" (כדרך השוטרים שנושאים עמהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"רדיו" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועומד על גג בית המקדש ומכריז שהגיע זמן גאולת בני"!

(מקונטרס "מעייני הישועה" ה'תשנ"א - מוגה)

רגעים אחרונים לצדקה

כיון שזה עתה הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקנו, וביחד אתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מדוע, איפוא, יש להתכונן לכך שבמשך הגלות (בברוקלין או במקום אחר) יהי' כל יהודי שמח בחלקו, באכילתו ובשתייתו בימי חג הסוכות, והרי הוא יהי' אז **"בהר הקודש בירושלים"?**

והמענה לזה – כמו לכל ה"קלאץ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תואנה הם מבקשים" – הוא דאדרבה, **איפכא מסתברא:**

מצות הצדקה שקולה כנגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי' בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהי' הכל בשלימות ועד ש"המעדנים מצויין כעפר" (כמ"ש הרמב"ם) ואי – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי' לו אפשרות!...

– נצל את הרגעים האחרונים!! ברגעים אלו עדיין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות!...

ואדרבה – איפכא מסתברא (כנ"ל) – אם הינך אכן מתכונן לקבלת פני משיח צדקנו

(וכבר התחלת ללמוד ריקוד נאה לרקוד בו לקראת משיח...), הרי אלו הרגעים האחרונים בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולחפש בנרות עני ולנצל את ההזדמנות האחרונה להשיג "מציאה" שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת".
(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

למי איכפת אם זה פראי? העיקר לצאת מהגלות

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יחי המלך"

א. ישנו* דין בשולחן ערוך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחליט **החלטה** טובה נותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא בודאי יקיים את ההחלטה.

ובענייננו: כיון ש"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה"², הרי כאשר מחליטים על-כך עכשיו - יכול משיח לבוא עוד קודם שיתחילו לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שיעשו **הבדלה!**

ומדוע צריכים "לפספס" ח"ו את ההזדמנות - כאשר אפשר מיד עכשיו להכריע "את עצמו וכל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה"³!

ולכן, מכריזים מיד את ההחלטה טובה (ע"ד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י כל השומעים כאן שנמצאים בבית שמגדלין בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשיא דורנו ה' במשך עשר שנים בחיים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמילא ניתנת האפשרות שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי - קודם אמירת תהילים וקודם אכילת סעודת מלוה מלכה, סעודתא דדוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה (של אלו שעדיין לא עשו) -

שמשח בא בפועל, וכהדין הנ"ל בשו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשיו) בפועל ממש.

ב. ישנם הטוענים שאלו הם "דיבורים פראיים" ("ווילדע רייד")!...

נמצאים לאחרי תפלת ערבית, ואומרים שמשח יכול לבוא בשעתיים הקרובות!

יתירה מזו - אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה) על ענין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק לאחרי אמירת תהלים? וע"כ בא המענה בקטע שלפנינו.
1) סו"ס תקעא. וראה ב"י לטווא"ח שם.
2) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז.
3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
4) ראה מגילה כז, א: בית גדול... שמגדלין בו תורה... תפלה.

(* הערת המו"ל: לפני"ז בהשיחה דובר ע"ד פעולת הצדקה בהושענא רבה בשייכות לגאולה העתידה כו', ומאחר שהשיחה נאמרה במוצש"ק (לאחרי תפלת ערבית), אמר כ"ק אד"ש מה"מ שחלוקת השטרות לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאחרי אמירת תהלים ולא מיד לאחרי שיחה זו (כנהוג בשנים שלפנ"ז, כשהי' באמצע השבוע), מכיון שחלק מהקהל צריכים עוד לערוך הבדלה בבתיהם. ובהמשך לזה שאל כ"ק אד"ש מה"מ: א"כ, מדוע זקוקים לדבר עתה (עוד קודם

ותירה מזו - "בשעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מיט איין קער"⁶)!...

אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאַך"), כיון שאיזו שייכות יש ליהודים ולגלות?!

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷ - ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראיים"!

בנוסף לזה, מאי נפקא-מינה מה חושבים - האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שמשח בא ומוריד מיד למטה מעשרה טפחים - "בשעתא חדא וברגעא חדא" - את הגאולה האמיתית והשלימה!

- למי איכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא (הנמצאת) בגלותא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל מפשעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ - יוצאים מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בנוגע לכל אחד ואחת מישראל, כמ"ש¹¹ "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" - ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואזי יקויים הפסוק¹³ "ושב ה' אלוקיך את שבותך" - הקב"ה בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקיצו ורננו שוכני עפר"¹⁴, עם כל יהודי וכל בני ישראל, יוצאים כולם מהגלות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה - "וארו עם ענני שמיא"¹⁵, במהרה בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"דגע כמימרא",

כן יהי רצון בפועל, למטה מעשרה טפחים,

וימשיכו את כל העניינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם"¹⁶.

(תרגום חפשי משיחת ליל הושענא רבה ה'תשמ"ו - בלתי מוגה)

5) זח"א קכט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86	11) ישע"י כז, יב.
6) ראה סה"מ קונטרסים ח"ב שצו, ב. ח"ג ע' קד.	12) ראה פרש"י נצבים ל, ג.
7) ישע"י ס, ב.	13) נצבים שם.
8) ראה מגילה כט, א. זח"א קכ, ב. זח"ג ד, ב. ועוד.	14) ישע"י כו, יט.
9) ישע"י נג, ה.	15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.
10) ראה סנהדרין צת, א. זח"ב ריב, א. ועוד.	16) ישע"י לה, י. שם נא, יא.

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש לזכות

הרה"ת אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתי"ה רות בת שרה שיחי

וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחי

ולזכות דוד יעקב בן מינדל שי', מיכאל נחמיה' בן חוה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחי

ולזכות שושנה חסיה' בת מינדל שתחי

ולזכות הרה"ת אפרים יונה בן פאולין רות וזוג' רייזל פרומה בת חי' רחל שיחי

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומה שי'

ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי' ולזכות צבי בן חי' רחל שי'